

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE SVMMO PON=||TIFICE,|| QVINQVE LIRBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

VIII. Soluuntur alia octo argumenta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53860)

cibus secundum legem immundis. Et cap. 16. salutat multos, quos constat Christianos ex Iudæis fuisse.

DICIT aliquis fortasse, si epistola ad Romanos, viuentis Claudio, qui Iudæos expulerat ex vrbe, scripta est; qui sunt isti Iudæi, quos Romæ Paulus saluari iubet? Non enim credibile est Claudio viuentis Iudæos ad urbem redire potuisse.

RESPONDEO, non modò credibile esse, paulò post eam expulsionem Iudæos redire potuisse, sed sine vllò dubio rediisse. nam Paulus Actor. 18. inuenit Corinthi Aquilam & Priscillam Iudæos, qui nuper ex vrbe venerant, pulsà à Claudio: deinde cum hæssisset in Achaia annum vnum & sex menses, & in Asia annos duos, Actor. 18. & 19. iter cœpit versus Hierusalem; atque in eo itinere scripsit ad Romanos, & saluari iussit Aquilam & Priscillam, qui iam Romam reuersi fuerant.

Ad illa ergo verba Iudæorum: *Rogamus à te audire qua sentis, &c.* dico ea verba nò esse omnium Iudæorum qui Romæ erant; sed tantùm eorum, qui ad fidem Christi adhuc conuersi non fuerant, præter quos multi alij Romæ viuebant, quos Petrus conuerterat. Neque verbis illis significatur, eos nunquam audiuisse prædicationem Christi, sed non fuisse adhuc persuasos; & idèd voluisse adhuc Paulum audire: & cum ab eo efficacissimè conuincerentur, partem eorum fuisse persuasos, vt crederent; partem in sua obstinatione mansisse.

CAPVT. VIII.

Soluuntur alia octo argumenta.

PERSVASIO 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. sumuntur ex Actor. vlt. & epistolis quas Paulus è Roma scripsit; nimirum ad Galat. ad Ephes. ad Colossen. ad Philip. ad Hebr. ad Timoth. 2. & ad Philemon. & ex epistolis Pauli ad Senecam, & Senecæ ad Paulum, nam in his omnibus Scripturis occasio fuit loquendi de Petro, si is Romæ fuisset: mirum autem silentium vbique reperitur.

Accedit quod non solùm in his locis non dicitur Petrus fuisse Romæ; sed etiam apertè indicatur non fuisse. Nam Philip. 2. dicit de iis qui Romæ erant: *Omnes querunt qua sua sunt.*

sunt. Et Col. vlt. *Salutat*, inquit, *vos Aristarchus concapitulus meus, & Marcus consobrinus Barnaba, & Iesus qui dicitur Iustus; hi soli sunt adiutores mei in regno Dei.* Et 2. Timoth. *In prima mea defensione nemo mihi assistit, sed omnes me dereliquerunt.* Aut igitur Petrus Romæ non fuit, aut maximè iniuriam illi Paulus facit, cum eum numerat inter eos, qui quærunt quæ sua sunt, & qui non erant adiutores sui in regno Dei; & qui se in angustiis positum deseruerunt, quod argumentum non solum Veleni, sed etiam Caluini est.

Respondeo, PRIMÒ nihil concludi ex argumentis autoritate negatiuè. Non enim sequitur Lucas, Paulus, & Petrus, non dicunt Petrum fuisse Romæ: igitur non fuit Petrus Romæ. non enim isti tres omnia dicere debuerunt, & plus dicitur, tribus testibus affirmantibus, quam mille nihil dicitur, modò isti non negent, quod alij affirmant. Alioquin Matthæus non scribit in Euangelio, Christum circumcisis; Marcus non meminit præsentationis; Lucas non meminit stellæ nouæ; Ioannes non dicit Christum natum de Virgine; ista omnia erunt falsa, quod absurdissimum est.

Ad illa autem tria loca dico, non negari in illis Petrum fuisse Romæ; nam cum Colos. vlt. dicit: *Hi soli sunt adiutores mei in regno Dei*, loquitur tantum de suis domesticis, qui ministrare soliti erant. Quomodo etiam 2. Timoth. 4. dicit: *Lucas est mecum solus*, de domesticis & ministrantibus sibi loquitur. Certum enim est ex vlt. cap. epist. ad Romanos alios, tam Iudæos, quam Gentiles, conuersos ad fidem fuisse Romæ, qui regnum Dei promouebant. Et in epist. Philip. cap. 2. cum dicit: *Omnes quærunt quæ sua sunt*, per rationem intellectionis, loquitur tantum de quibusdam, non omnibus absolute. Nam ibidem dixerat paulò antè, apud Petrum fuisse Timotheum, qui certè non quærebat quæ sua sunt. cap. 1. dixerat, quosdam prædicare Euangelium *ex caritate*, & proinde non quærere quæ sua sunt, sed quæ Iesu Christi sunt.

Denique in 2. ad Timoth. cap. 4. vbi dicit: *Nemo mihi assistit, sed omnes me dereliquerunt*, quem locum Caluinus per ceteris vrget; non loquitur, nisi de iis, qui eum iuuare apud Cæsarem potuissent. Nam ibidem dicit, tunc apud se fuisse Petrum, & tamen generaliter ait: *Nemo mihi assistit, sed omnes me dereliquerunt.* Certum autem est, Petrum non potuisse

eum iuuare, cum ipse non minus Cæsari iniustus esset, quam Paulus. Itaq; loquitur tantum de quibusdam nobilibus Romanis, qui potuissent pro se adire Cæsarem, sed metu tyranni id non fecerunt.

SECUNDO responderi posset, eo tempore, quo Paulus Romam peruenit, & quo scripsit eas epistolas, Petrum non fuisse Romæ. Nam etsi Romæ sedem suam fixerat, tamen sapissimè aberat, cum oporteret eum in variis locis Ecclesias constituit, ut Epiphanius annotauit hæres 27. Nam propterea Petrus assumpsit sibi in coadiutores Linum & Clerum, qui in absentia sua Romæ Episcopalia munera obirent.

CAPVT IX.

Soluitur argumentum decimum sextum.

DERSVASIO 16. Ambrosius serm. 67. dicit de Petro & Paulo: *Vna die, & no in loco, & nus tyranni tolerauere sententiam.* At Linus in passionibus Petri & Pauli dicit, eos nec eodem tempore passos, nec eodem loco, nec eodem tyranno iubente.

Præterea Iosephus, qui tempore Neronis vixit, scripsit Romæ historiam de bello Iudaico, & in ea meminit interfectorum à Nerone, & tamen non meminit Petri, quem certè non omisisset, si verè à Nerone occisus fuisset. Fuit enim Iosephus Christianorum amicus, & libenter data occasione ipsorum meminit. Scribit enim de morte Christi, lib. 18. antiquitatis, & Ioannis Baptiste, ibidem, & Iacobi, lib. 20.

Adde quod Petrus erat senex, quando Paulus erat adolescens; nam post passionem Domini, Paulus vocatur adolescens, Actor. 7. quo tempore Petrus iam uxorem habuerat, & tanquam annosissimus omnium Apostolorum primus inter eos habebatur: & tamen Paulus ad senectutem etiam peruenit, ut ipse scribit in epistola ad Philemonem: igitur non est verisimile eos vno tempore obiisse.

Sed hoc argumentum facillè refutari potest. Nam in prima parte argumenti bis labitur Velenus. PRIMVM, quod fatetur Lini historiam esse confictam, ut verè est, & tamen ex ea dicit refutari sententiam Ambrosij. Si enim Lini historia